

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 197.

Syvende Session.

58de Møde.

Mandagen den 18de Februar.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Men enhver Tale om „Overeenskomst“ fra denne Side i dette Dieblik maa forstaaes som en Overeenskomst, der skal lægges uden for os, og altsaa som en Tvang, der skal paalægges os. Men, mine ærede Herrer! er det ikke Noget, som vi paa det Alvorligste maae udtale os imod? Maae vi ikke, alene af den Grund, hellere ønske, at de, der tænke paa og tale om dette Slags Overeenskomster ville stemme imod denne Dagsorden, end at man under sin Afstemning indskyder en Idee om en Overeenskomst, som skal bringe Sagen tilende uden vor Medvirkning, til Trods for os, og maaskee aldeles imod Fleertallets Mening her i Thinget.

Det er nu godtgjort ved det, som er foregaaet her i Thinget i denne Sag, at paa den ene Side er der ikke den saakaldte bondevenlige Majoritet tilstede, og paa den anden Side er den Minoritet af Bondevenner, som er her i Thinget, rede til og har selv givet Rebet til at lade sine Hænder binde i en Retning, som den absolutt maa være misforstået med; thi den Formindskelse af $\frac{1}{10}$ af det Jordsmøn, hvorpaa Bondealmuen skal sætte sine arbejdende Fødder, det er en haard Betingelse, det er en overordentlig haard Betingelse; saa haard, at man maaskee ikke burde gaae ind derpaa. Imidlertid have vi ved vor Fremgangsmaade bragt det dertil, at for Fremtiden skal Ingen kunne sige om os, at vi ikke, selv under en

haard og urimelig, og efter min Mening fra vor Side uforstandigt indgaaet Betingelse, stræbe efter at faae denne Sag bragt tilende, og herefter skulle alle de, som kalde paa Huusmænd og Jnderster, alle de, som kalde paa fuld Giendomsret, hvor der er en Indskrænkning tilstede, og som ikke ville indrømme, at Indskrænkningen, naar den skal anslaaes i Penge, maa blive en Brokvardi af det Hele, de skulle bære Skylden for, at denne Sag ikke finder sin Afgjørelse.

Fischer: Jeg opfattede et Foredrag, der i sidste Møde blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), som om det var hans Hensigt dermed at opgjøre med Fortiden, ikke blot paa egne, men ogsaa paa Andres Vegne, og jeg tillod mig da at bringe i Erindring, at der henligger paa Thingets Bord en Samling af Petitioner, der ere udsendte af flere Mænd, blandt Andre af den nævnte ærede Rigsdagsmand, og vendte tilbage, forsynede med talrige Underkrifter. Jeg opfordrede da den ærede Rigsdagsmand til at udtale, hvorvidt han endnu fastholdt de Fordringer, som deri vare udtalte, ifølge hvilke Fæstere og Leiere af Gaarde og Huse paa Bondejord snarest muligt ved Lov skulde erholde Ret til at fordrø de Steder, som de have i Brug, overdragne til Selveiendom, idet jeg derhos gjorde opmærksom paa, at man derved er gaaet et betydeligt Skridt videre, end man vil komme ved den Lov, der nu er forelagt Thinget, eller ved det Forslag til en motiveret Dagsorden, som i dette Dieblik er til Behandling. Den ærede Rigsdagsmand svarede mig derpaa, at han ikke havde havt til Hensigt at indlade